τάξιν. Ἀρξαμένου δὲ τοῦ ἀφοπλισμοῦ τῶν κατοίκων καὶ καταστάντων ὑπὸ τοῦ νομάρχου ὑπευθύνων τῶν διαμαχομένων ὑποψηφίων, ἡ ψηφοφορία ἤρξατο καὶ προέβαινεν ἐν τάξει καὶ ἡσυχίᾳ καὶ ἐν τοῖς ὅλοις ἐκλογικοῖς τμήμασι Τριπόλεως καὶ τοῖς λοιποῖς δήμοις.

— Ἐν τῷ δήμῳ Θεραπνῶν τῆς Λακωνίας ὁ ἐκλογικὸς ἀγὼν προεβλήθη εἰς ἐνότλους ἐπιδείξεις καὶ συγκρούσεις. Οὐδὲν ὅμως ἀπευκταῖον συνέβη.

— Εἰς Πεταλίδια τοῦ δήμου Κορώνης συνέβη συμπλοκὴ μεταξὺ τῶν ἀντιπάλων φατριῶν, ἀλλ' ἄνευ τραυμάτων. Ἐπειδὴ ὅμως ὑπῆρχον φόβοι νέων συμπλοκῶν διετάχθη ἡ ἐνίσχυσις τῆς στρατιωτικῆς δυνάμεως.

— Ἐν τῷ δήμῳ Φλεσσιάδος τῆς Κυπαρισσίας ἡ μερὶς Σαλταμπάση ἐπετέθη κατὰ τῆς ἑτέρας καὶ γενομένης συμπλοκῆς ἐφονεύθη μὲν εἷς, ἐπληγώθη δ' ἕτερος. Μεταβάντος δὲ τοῦ ἀναχρτοῦ, ἡ τάξις ἐπανῆλθε καὶ συνελήφθησαν οἱ πρωταίτιοι.

— Ἐν Σπέτσαις κατὰ τὸν δῆμον Ἑρμιόνης ἐπληγώθησαν ἐλαφρῶς δύο· ἡ τάξις ἐπανῆλθεν ἀμέσως.

— Παρεχωρήθη διὰ τὰ ἀρξάμενον ἔτος ἡ εἰσπραξις τῶν δημοτικῶν φόρων τῶν διὰ θαλάσσης εἰσαγομένων ἐμπορευμάτων ἀντὶ δραχμῶν **117,300**. Τὰς δραχμὰς ταύτας ἐκτὸς τῶν διὰ ξηρᾶς, αἵτινες ὑπολογίζονται εἰς **10** εἰσέτι χιλιάδας, θὰ λάβῃ ὁ δῆμος Πειραιῶς ὑπὲρ ἑαυτοῦ. Σημειωτέον, ὅτι τὸ παρελθὸν ἔτος 1873 μόνον **100,000** δρ. εἰσέπραξεν.

— Ἡ ἐφημερὶς *τὸ Μέλλον* δημοσιεύεται νῦν τρὶς τῆς ἑβδομάδος καὶ οὐχὶ δὶς ὡς μέχρι τοῦδε· τρισὶ δὲ τὸ αὐτὸ σχῆμα καὶ τὴν αὐτὴν γραμμὴν πορείας.

— Ἥλιον σαφέστεραι θλιβεραὶ εἰδήσεις περὶ τοῦ θανάτου τοῦ ἀκουμήτου ἀρχάτου τῆς ἐθνικῆς παλιγγενεσίας καὶ τῆς ἑλληνοπρεποῦς ἀγωγῆς τῆς ἰδιαιτέρας του παρρίδος Μακεδονίας, ἀειμνήστου *Γρηγορίου Παπαθοπούλου*. Προσδηλοῖ δὲ σφοδρῶς ὑπὸ ἀσθματος, καθ' ὃ πᾶσα ἰατρικὴ πρόνοια ματαία ἦν, ἀπεβίωσεν ἐν εἰρήνῃ τῇ **21**ῃ δεκεμβρίου **1873** ἐν Θεσσαλονίκῃ. Ἀπεργράπτων εἶνε τὸ πένθος, ὅπερ διεχύθη ἐφ' ὅπασαν τὴν πόλιν ἐπὶ τῷ θλιβερῷ ἀγγέλματι. Ἡ κηδεία τοῦ ἀνδρὸς ἐτελέσθη μεθ' ὅλης τῆς πρεπούσης λαμπρότητος εἰς τὸ ἄξίωμα καὶ τὴν φήμην αὐτοῦ διότι ἡ κοινὴ Θεσσαλονικέων ἠθέλησε νὰ τιμήσῃ λειτουργοῦν ἀκάματον τῆς πατρίδος, εὐπαίδευτον τέκνον αὐτῆς, καὶ προστάτην μέγαν τῶν ἑλληνικῶν γραμμάτων. Καὶ αἱ ὀθωμανικαὶ ἀρχαὶ τῆς πόλεως μετὰ λύπης ἐτίμησαν τὴν κηδείαν τοῦ μακαρίτου, οἱ πρῶτοι τῶν ξένων δυνάμεων, ὁ *φιλελευθερικὸς σύλλογος*, ἡ *φιλόπτωχος ἀδελφότης*, ἡ ἐφορία τῶν σχολείων, ἅπαντες οἱ πολῖται πάσης τάξεως συνώδευσαν τὸν νεκρὸν μέχρι τοῦ τάφου, μετὰ δακρύων ἀποχωρισθέντες αὐτοῦ. Λόγοι δὲ συγκινητικώτατοι ἐξεφωνήθησαν.

— Ἐγνώσθη, ὅτι κατὰ τὰς δημοτικὰς ἐκλογὰς συνέβησαν μικραί τινες ἀταξίαι εἰς τινας τῶν δήμων τῆς Πεπονήσου ἀλλ' ἐγκαίρως ἐλήφθησαν πάντα τὰ νόμιμα μέτρα, ἵνα προλη φθῶσιν αἱ μικραὶ ἀνακόλουστοι ταραχαὶ καὶ μὴ τοῦ λοιποῦ ἐπαναληφθῶσι. Περὶ τῶν νήσων Ἄνδρου, Νάξου, Μήλου, Θήρας, Σκοπέλου καὶ Κυθήρων καὶ τινων ἄλλων ἐπαρχιῶν δὲν ἔχομεν ἐγκαίρους εἰδήσεις, διότι δὲν ὑπάρχει εἰς αὐτὰς τηλεγραφικὸς σταθμός. Κατὰ τὴν *ἐφημερίδα τῶν Συζητήσεων*, παντοῦ ἐπικράτησαν ἀνακριταὶ ἢ ἄλλοι δικαστικοὶ ὑπάλληλοι εἰς πρόληψιν τῶν ἐκλογικῶν ἐγκλημάτων καὶ ταχίστην βεβαίωσιν τῶν ἀλλων τυχὸν ἀξιοποίνων κατὰ τὰς ἐκλογὰς πράξεων.

— Χθὲς προσῆλθον κατὰ τὰ διάφορα τμήματα ψηφηφόροι ἐν ὅλῳ **2097** Καὶ ὀὴ ἐν μὲν τῷ πρώτῳ **949** ἐν τῷ δευτέρῳ **500** ἐν τῷ τρίτῳ **413** καὶ ἐν τῷ τετάρτῳ **237**. Τὸ ὅλον τῶν μέχρι τοῦδε ψηφισάντων ἀνέρχεται εἰς **4704**.

— Ἐν τῷ *Ἀθηναίῳ* ἀναγνιώσκομεν σπουδαῖα ἐτυμολογικὰ καὶ ὀρθογραφικὰ ἀρθρίδια περὶ παραγωγῆς λέξεών τινων ἀγνώστου καταγωγῆς, οἷαι τὸ *ἔσαι, κυτεάζω* κτλ. καὶ περὶ τῆς ὀρθογραφίας αὐτῶν, ὑπὸ λογίου παρ' ἡμῖν ἀνδρός. Προκειμένου λόγου περὶ τοῦ μορίου *ἔσαι*, ἀναγινώσκομεν ἐν ὑποσημειώσει: «ἡ γραφὴ *ἐτζί*, διὰ τοῦ τζ ὀηλοδή, εἶνε διὰ *φωνολογικοὺς(!)* λόγους ἀδόκιμος.» Μάτην προσπαθήσαμεν νὰ μαντεύσωμεν ποῖοι οἱ *φωνολογικοὶ* οὗτοι λόγοι, καὶ πῶς ἡ φυσιολογία ἐσχετίσθη μετὰ τῆς γραμματικῆς.

— Καὶ ἐν Ναυπλίῳ τὸ μουσικὸν αἴσθημα, ὅπερ ἀπό τινος διὰ τοῦ *Ὠδείου* καὶ τῆς *Εὐτέρπης* καλλιεργεῖται ἐνταῦθα, ἤρχισε ν' ἀναπτύσσηται. Μαθηταί τινες τοῦ ἐκεῖ γυμνασίου (ἀφοῦ μάτην ἀναμένομεν νὰ εἰσαχθῇ εἰς τὰ γυμνάσια ἐπισήμως ἡ μουσικὴ ἀγωγὴ, ὡς ἐν Γερμανίᾳ) ἐκ τῶν καλλιτέρων οἰκογενειῶν συνέστησαν πρό τινος μουσικὸν σύλλογον ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ κ. Ἀνδρέου Σοφίλη. Ἀναγινώσκομεν ἐν τῇ α' Ἀνεξαρτησίᾳ» τοῦ Ναυπλίου περὶ τούτου: «Εὐγενὴς ὁ σκοπὸς καὶ ἄξιοι ἐπαίνου εἶνε διὰ τοῦτο οἱ κ. κ. μαθηταί, ἀρκεῖ νὰ μὴ παρημελήσωσι τὰ μαθήματα τῶν ἀσκούμενοι εἰς τὴν μουσικήν.» Καταχαίρει δὲ ἡ αὐτὴ ἐφημερὶς μετ' ἐπιείκειας τοὺς μαθητάς, διότι ὠνόμασαν τὸν σύλλογον Verdi, ἀνατρέξαντες εἰς τὴν Ἰταλίαν πρὸς εὕρεσιν ἁπλοῦ τινος μουσικοδιδασκάλου, ἐνῷ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις τόσα προσφιλῆ ὀνόματα μουσικῶν καὶ παρὰ τοῖς νεωτέροις δὲ, καθ' ἡμᾶς, τὸ τοῦ κλεινοῦ *Μαντζάρου*, τὸ τοῦ *Σωτήρη* καὶ ἄλλων.

Κίνησις πληθυσμοῦ

6 Ἰανουαρίου

ΘΑΝΑΤΟΙ 3· Ἀγγελικὴ Σφακιανάκη ἐτῶν 23 ἐκ πνευμονικῆς φθίσεως. Ἄννα Βασιλείου μηνῶν 9 ἐκ διφθερίτιδος. Βιολέτα Π. Ἀναστασίου ἐτῶν 8 ἐκ πνευμονικῆς φυματώσεως.

Ἐφημερὶς

Ἀνατολὴ Ἡλίου ὥρ. 7, λ. 15. Δύσις ὥρ. 5, λ. 7.

Σελήνη 2 ἡμερῶν

Ἡ σύναξις τοῦ προφήτου Προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

1 κεκτ. Ἔλευσις τοῦ Ι. Καποδιστρίου εἰς Ναύπλιον. Ἦν ἐν Δονδίνῳ ἐξ περίπου ἑβδομάδας ὁ Καποδίστριας καταγινώμενος καὶ παρὰ τῷ θρόνῳ τοῦ, ἀναθέσαντος αὐτῷ τὰ τῆς κυβερνήσεως τοῦ τόπου ὑπὲρ τοῦ ἐθνους του, ἀναλάβοντος αὐτὰ τὰ τῆς κυβερνήσεως του· ἐσταλμένος τότε νὰ φέρῃ καὶ ἔνια στρατεύματα εἰς τὴν Ἑλλάδα· ἀλλὰ τοῦτο δὲν ἠδυνήθη νὰ πραγματοποιήσῃ, διότι οὐδὲ τὸ ψηφισθὲν δάνειον ὑπὸ τῆς ἐν Τροιζῆνι συνελεύσεως ἠδυνήθη νὰ συνάψῃ. Ἐκ Δονδίνου μετέβη εἰς Παρισίους διατρίλεύσεως ἐκεῖ ἐπί ἕνα μῆνα· ἐκεῖθεν εἰς Ἀγκῶνα καὶ ἐξ Ἀγκῶνος ἐπλευσεν ὡς εἰς Μάλταν, ὅπου διέτριβε τότε ὁ Κοδρινγκτών. Ἔφθασε δὲ ἐν τῷ λιμένι τοῦ

Ναυπλίου ἑπιβαίνων τοῦ δικρότου Warspite καὶ ἡ πόλις πάσχουσα ἐκ τῶν ἐσωτερικῶν ταραχῶν ἀπηλλάχθη παντὸς φόβου, μόλις ἐφάνη τὸ πλοῖον τὸ φέρον τὸν Κυβερνήτην. Οἱ ἐφορεύοντες προσέφερον αὐτῷ εὐθὺς τὰς κλεῖδας τῆς πόλεως καὶ τῶν φρουρίων· ληφθεισῶν δὲ ὅλως παλαιὰ πάθη, σωτηρίαν παρὰ τοῦ Κυβερνήτου ἀνέμενον, καίτοι μὴ ἐνεργόντος εἰσέτι ὡς Κυβερνήτου.

Ἑορτάζουσιν

Αἱ κ. κ. Ἰωάννα Κορδέλλα. Ι. Ρώσα. Ι. Στεμπατίδου. Ι. Χρόνου.

Οἱ κ. κ. Ι. Μεσσηνέζης. Ι. Σπηλιωτάκης, Ι. Γ. Ἰωάννου. Ι. Κλήμακας. Ι. Βοῦρος. Ι. Παπαδάκης. Ι. Κυριακοῦ, Ι. Πατρίκιος. Ι. Χρόνου. Ι. Δελιγιάννης. Ι. Δ. Χατζῆσκος. Ι. Κόκκορη. Ι. Σωχίδ. Ι. Μωλὰς. Ι. Κουτσαλέτης. Ι. Ψαρᾶς. Ι. Στερνιώδης. Ι. Ἡρόγλους. Ι. Γαρ. Γρίβας. Ι. Γαρουφαλιᾶς. Ι. Δ. Παπαδιαμαντόπουλος. Ι. Περδένογλους. Ι. Τυπάλδος. Ι. Κούπας. Ἰ. Καρπούνης. Ι. Σωτηριάδης. Ι. Στεκούλης. Ι. Ζαχαριάδης. Ι. Βενετανόπουλος. Ι. Τομαρόπουλος. Ι. Δάβορης. Ι. Γ. Μοσχοβάκης. Ι. Κοτζιᾶς. Ι. Δάσκαρης. Ι. Μαλανδρῖνος. Ἰω. Δαμικονδ. Ι. Π. Ῥάδιος. Ι. Ρ. Παλαμήδης. Ι. Τσάλης. Ι. Γ. Σέγος. Ι. Κ. Τσάτσος. Ι. Β. Σαπουτζάκης. Ι. Ἀνεξάρτητος. Ι. Π. Λάμπρος. Ι. Μεταξᾶς. Ι. Λιμπρίτης. Ι. Καρατσιώλης. Ι. Καλλιφρονᾶς. Ι. Ἀποστολόπουλος. Ι. Τσούγλος. Ι. Παπαδόπουλος. Ι. Δ. Στ. Μπουντούρης. Ι. Προβελέγιος. Ι. Πύρλας. Ι. Α. Σούτσος. Ι. Μαυρομμάτης. Ι. Μελέτης. Ἰ. Ἀγγελόπουλος. Ι. Σζέλης. Ι. Γονοπόπουλος. Ι. Λαμπρῆς. Ι. Μομμράτσος. Ι. Νικολαΐδης. Ι. Θεοδωρίδης. Ι. Λεοντίδης. Ι. Πλιόπουλος. Ι. Σκλέπας. Ι. Πρίγκος. Ι. Ἄγγελης. Ι. Τισσαμενός. Ι. Α. Μαυρογορδάτος.

Δρομολόγιον

ΑΠΟΠΛΟΙ — ΔΕΥΤΕΡΑ 7 — ΕΔ. ΑΤΜ. 6. π. μ. Εἰς Πόρον, Ὕδραν, Σπέτσας, Ναύπλιον, Κόρινθα καὶ τὰ παράλια τῆς Πελοποννήσου μέχρι Κορίνθου. — **ΤΡΙΤΗ 8 — ΕΔ. ΑΤΜ. 6. μ. μ.** Εἰς Σύρον καὶ τὰς Κυκλάδας. — **ΔΥΣΤΡ. ΔΟΥΑ. 6. μ. μ.** Εἰς Σύρον, Ἀσιατικὴν καὶ Εὐρωπαϊκὴν Τουρκίαν, Ῥόδον, Κύπρον, Βηρυτοῦν κλπ.

ΚΑΤΑΠΛΟΙ — ΔΕΥΤΕΡΑ 7 — ΔΥΣΤΡ. ΔΟΥΑ. 8. π. μ. Ἐκ Σύρου, Ἀσιατικῆς καὶ Εὐρωπαϊκῆς Τουρκίας, Ῥόδου, Κύπρου, Βηρυτοῦ κλπ. — **ΤΡΙΤΗ 8 — ΕΔ. ΑΤΜ. 2. μ. μ.** Ἐκ Ναυπλίου, Σπετσῶν, Ὕδρας, Πόρου, Κυθήρων καὶ τῶν παραλίων τῆς Πελοποννήσου.

Σιδηρόδρομος

Ἄνοδος: **6 30, 7 30, 8 30, 9 30, 10 30, 11 30, 12 30, 1 30, 2 30 3 30, 4 30, 5 30, 6 30, 7 30, 8 30, 9 30.**
Κυριακὴν καὶ Δευτέραν καὶ τὴν **4 30** π. μ.

Κάθοδος: **7, 8, 9, 10, 11, 12, 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10.**
Κυριακὴν καὶ Δευτέραν καὶ τὴν **8** π. μ.

Ἀναρρυσεῖων τῶν γαλλικῶν παραστάσεων, ἐντάκτως ἀμαξοστοιχία ἀνὰ πᾶσαν ἀφετηρίαν, σάββατον καὶ κυριακὴν ἐν Πειραιᾶς μετὰ τὴν **11 1/2** μ. μ. ἐξ Ἀθηνῶν δὲ τὴν **12** μέσης νυκτὸς ἀκριβῶς.

Χρηματιστήριον Ἀθηνῶν

Ἑβδομαδιαῖον Δελτίον

Μετοχαί

Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος ἄνευ μερίσματος	δρ.	2900
Γενικῆς Πιστωτικῆς Τραπέζης ὑπερίσμησις	»	3—5 1/2
Τραπέζης τῆς Βιομηχανικῆς πίστεως τῆς Ἑλλάδος, ὑποτιμησις	φρ.	2
Ναυτικῆς Τραπέζης ὁ Ἀρχάγγελος εἰς τὸ ἄρτιον.		
Ἑταιρίας τῶν μεταλλουργείων τοῦ Λαυρίου ὑποτίμησις	φρ.	22—24
Μεταλλ. Ἑταιρίας « ἡ Κάρυστος » εἰς τὸ ἄρτιον		

Ἐθνικαὶ ὁμολογίαι

Τῶν 28,000,000 δρ. ἐπὶ τόκῳ 8% ἄνευ τοκομεριδίων	δρ.	285—286
» » » » » 9% »	»	293—296
» 9 » » » 9% »	φρ.	313
» 4 » » » 8% »	δρ.	283—285 1/2
» 6 » » » 6% μετὰ τοκομεριδίων	»	99

Συναλλάγματα

Λονδίνου τριμήνων τραπεζῶν	δρ.	28,85—28,95
» ὄψεως »	»	——
» τριμήνων ἐμπορικῶν	δρ.	28,60—28,75
Παρισίων τριμήνων τραπεζῶν	»	114—114 7/8
» ὄψεως »	»	116
» τριμήνων ἐμπορικῶν	»	112 7/8—113 1/4
Τεργέστης τριμήνων »	»	216—224

Ἀρχαιολογικά

Ἀφροδίτη τοῦ Φαλήρου

Α. ν. R. Ἡ «ἐπίσημος Ἐφημερὶς» τῆς Γαλλίας ἀναφέρει, ὅτι ὁ κ. Ῥαβαισσὼν ἐξεφώνησε λόγον ἐν τῇ ἀρχαιολογικῇ Ἀκαδημίᾳ (Académie des Inscriptions) τῶν Παρισίων κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς 19 δεκεμβρίου 1873 ἐ. ν., ἐξ οὗ καὶ συνοψίζομεν τάκόλουθα. Ἐν μηνὶ ἰουνίῳ τοῦ 1836 ἔτους εὑρέθη ἐν τοῖς ἐρειπίοις τῆς ἀρχαίας ἑτρουσκικῆς πόλεως Φαλέρουν (τανῦν Falerone) μαρμάρινον ἄγαλμα ἑλληνικῆς τέχνης. Μέχρι τοῦδε ἐνομίζετο τὸ ἄγαλμα τοῦτο Μοῦσα· ἀλλ' ὅτε ὁ κ. Ῥαβαισσὼν ἀνεγνώρισεν, ὅτι παριστᾷ ἄλλοτρόπως τὴν Ἀφροδίτην τῆς Μήλου, ἠγοράσθη διὰ τὸ μουσεῖον τοῦ Λούβρου, ὅπου καὶ μετεκομίσθη πρὸ μικροῦ. Ἡ Ἀφροδίτη τοῦ Φαλέρουν εἶναι ἐπιτυχῶς ἐξειργασμένη ἐκ παρίου μαρμάρου εἰς φυσικὸν μέγεθος. Ἐκτὸς τοῦ πέπλου, ὅστις καλύπτει τὸ κάτω μέρος τοῦ σώματος, ὅπως καὶ παρὰ τῇ Ἀφροδίτῃ τῆς Μήλου, φέρει χιτῶνα μετὰ λεπτοτάτων πτυχῶν· ὁ ἀριστερὸς ποῦς (οὗτος ἐλλείπει ἀπὸ τῆς Ἀφροδίτης τῆς Μήλου) στηρίζεται ἐπὶ περικεφαλαίας, κεκοσμημένης ἐμπροσθεν ὑπὸ δύο κεράτων κριοῦ. Ἐκ τῆς περικεφαλαίας ταύτης ὑποκεῖ ὁ κ. Ῥαβαισσὼν ὅτι ἡ Ἀφροδίτη τοῦ Φαλέρου ἀπήρτιζε σύμπλεγμα μετ' Ἄρεως· ταῦτὸ ἐπειράθη ν' ἀποδείξῃ καὶ περὶ τῆς Ἀφροδίτης τῆς Μήλου. Ἀπὸ τῆς 20 δεκεμβρίου ἐκτίθεται ἡ Ἀφροδίτη τοῦ Φαλέρου. Ἔνεκεν ἰσογείου αἰθούσης τοῦ Λούβρου μετὰ πολλῶν ἄλλων γυψίνων ἐγκαγείων, παριστώντων ποικίλας στάσεις τῆς Ἀφροδίτης τῆς Μήλου. Ὁ κ. Ῥαβαισσὼν πρὸ καιροῦ συνέλεγε τὰ ἐγκαγεῖα ταῦτα, ἵνα λύσῃ τὸ καλλιτέχνας τε καὶ ἀρχαιολόγους ἀπασχολοῦν ζήτημα, ὁποῖα ἦν δηλαδὴ ἡ στάσις τοῦ ἀριστουργήματος τούτου τῆς ἑλληνικῆς γλυπτικῆς καὶ τί ἦν προορισμένον νὰ παραστήσῃ τοῦτο.

Ἐπὶ τούτου ὁ κ. Ῥαβαισσὼν ποιεῖται μνείαν τῆς παρ' αὐτοῦ δοθείσης ἐξηγήσεως, ὅτι ἡ Ἀφροδίτη τῆς Μήλου εἶνε μέρος συμπλέγματος, παριστώντος τὴν Ἀφροδίτην ἀφοπλίζουσαν τὸν Ἄρην· κατὰ τὴν ὑπόθεσιν ταύτην, ὁ λεγόμενος βοργέζιος (Borghese) Ἀχιλλεὺς εἶνε πιθανῶς ἀντίγραφον τοῦ μετὰ τῆς Ἀφροδίτης τῆς Μήλου τὸ σύμπλεγμα ἀπαρτίζοντος Ἄρεως. Τὴν ἐξήγησιν ταύτην ἀντέκρουσαν, ὡς γνωστόν, ὀνομαστοὶ ἀρχαιολόγοι· ἐὰν ὅμως ἦνε ὀρθή, τότε πρέπει νὰ